

Posudek vedoucího diplomové práce

Radovan Prokeš Od softwarového teamu k softwarové firmě.

Cílem podle zadání diplomové práce bylo popsat zkušenosti s cestou od studentského projektu do komerčního produktu a s transformací neformálního studentského týmu do týmu produkujícího komerční produkty v rámci softwarové firmy a popsat a zhodnotit použité postupy a nástroje.. Autor během tohoto vývoje vykonával role (administrativního) vedoucího, vedoucího projektu, testéra, designéra uživatelského rozhraní atd. (str. 16). Autor měl popsat a zhodnotit aplikaci různých technik SW inženýrství včetně problematiky řízení prací, budování společnosti a personalistiky.

Fakt, že se původně studentský projekt postupně přerodil do komerčně úspěšného produktu GPS navigace je věc, která jistě není běžná. Autor přispěl k tomuto vývoji nemalým dílem.

Domnívám se, že diplomové práce zaměřené na problematiku řízení vývoje softwaru a použití principů softwarového inženýrství v praxi žádoucí i na MFF. V posledních publikacích na toto téma se upozorňuje na pravděpodobné změny náplně práce informatiků v blízké budoucnosti. Bude podle nich nutné rozvinout znalosti a dovednosti potřebné pro podporu byznys procesů, management, vývoj komoditních softwarových produktů a globální týmy (řízení vztahů, sourcing atd.). Na tento vývoj je asi žádoucí nějak reagovat i na MFF. Příprava studentů tímto směrem je proto asi žádoucí (jinak hrozí zmenšování možnosti uplatnění absolventů KSI), je ale velmi obtížná a příslušné změny mohou být provedeny jen postupně.

Jednou z cest jsou diplomové práce s podobným zaměřením, jako je hodnocená práce. Jejím cílem bylo popsat realizované projekty a zhodnotit manažerské a organizační problémy se zaměřením na použité techniky softwarového inženýrství.

Tento cíl je lépe plněn v úvodních částech práce. Tam je důležitý námět o budování inkubačního centra při MFF. Tento námět je obtížně realizovatelný samotnou MFF, jejího uplatnění je asi žádoucí pro podporu žádoucích změn studia.

V dalších částech práce se postupně zvětšuje důraz na popis výsledků (které jsou samy o sobě velmi kvalitní, jsou ale výsledkem týmové práce) nad diskusí cest, jak se k nim došlo. Především klesá rozsah a hloubka hodnocení přijatých řešení. V této části považuji za důležitý námět o právním minimu na str. 68. Je otázkou, jak a zda využívat služby advokátů.

Slabinou práce a asi i praxe firmy Telematic software (srv. str. 123) je že se práce málo zabývá využíváním znalostí z oblasti procesního řízení, softwarových procesů (např. využití CMM, možnost využívání funkčních bodů, kritický řetězec), základních poznatků z personalistiky a řízení týmů a z metod testování produktů v závislosti na uplatnění principů SOA. O tom svědčí i to, že v seznamu literatury chybí odkazy na základní knihy z této oblasti. Také jsou zatím, zdá se, málo využíváni externí pracovníci. Tento problém může být kritický pro přežití firmy při jejím dalším růstu. Toho je si autor vědom (str. 121).

Práce má velmi kvalitní grafické zpracování, je poměrně kvalitní i po jazykové stránce a má přehlednou strukturu. Bohužel se nepodařilo dostatečně popsat jak se autor přispěl ke vzniku jednotlivých produktů. Tento přínos nebyl ani zdaleka zanedbatelný. Poznámka na str. 16 je z tohoto hlediska příliš stručná, jinde jsou jen stručné poznámky nebo je nutné číst mezi řádky. Tuto skutečnost by autor měl zohlednit ve své presentaci obhajobě.

Celkově práce v zásadě splnila cíl a prokázala, že autor je schopen samostatně pracovat. Práce tedy splňuje podmínky kladené na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě.

Praha 12.5.2006

Prof. RNDr. Jaroslav Prokeš, DrSc.